

ה"ת 44735/09/23 - מדינת ישראל פרקליטות המדינה נגד חוסאם דענא, אוסאמה דענא, דענא לחלפנות

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 44735-09-23 מדינת ישראל נ' דענא ואח'
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופט חיים פס
המבקשת	מדינת ישראל פרקליטות המדינה ע"י ב"כ עו"ד ערן זלר
נגד	
המשיבים	1. חוסאם דענא 2. אוסאמה דענא 3. דענא לחלפנות ע"י ב"כ עוה"ד ניר ישראל וסימון חדד

החלטה

לפניי בקשת המדינה להפעיל את סמכותי לפי סעיפים 21 ו-23 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, יחד עם סעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים") ולהורות על תפיסת 9,975,000 ₪ (להלן: "התפוסים" או "הכספים") אשר שייכים למשיבים עד לתום ההליכים נגדם. בנוסף לכך התבקש צו ארעי לתפיסת הכספים עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה.

מנגד, ב"כ המשיבים ביקשו להשיב לידי המשיבים את התפוסים עוד בטרם דיון בראיות שכן לשיטתם נפלו פגמים בהוצאת הצו הארעי שהוצא ביום 31.10.23 ובאלו יש כדי להביא לבטלות הצו ולהשבת הכספים התפוסים למשיבים.

הבקשה והשתלשלות העניינים

ביום 20.9.2023 הוגש נגד המשיבים כתב אישום שייחס להם ביצוע עבירות של הלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהיקף של 599,000,000 ₪.

במסגרת חקירת התיק נתפסו על ידי המאשימה 9,975,000 ₪ אשר צויים לתפיסתם הוארכו מעת לעת, לרבות בהסכמת המשיבים, האחרון שבהם עמד בתוקף עד ליום 20.9.23.

עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למתן סעד זמני, וביקשה לתפוס את הכספים עד לתום ההליכים כדי לאפשר את חילוטם בסוף ההליך ככל שהנאשמים יורשעו. כמו כן, המבקשת ביקשה צו ארעי לתפיסת הכספים עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה.

ביום 15.10.23 הורתה כב' השופטת סקפה-שפירא על העברת הבקשה לשופט התורן. הבקשה התקבלה אצלי ביום

17.10.23 ובו ביום קבעתי דיון ליום 19.10.23. ביום 18.10.23 המבקשת ביקשה לדחות את הדיון עקב שירות מילואים של ב"כ המבקשת במסגרת מלחמת 'חרבות ברזל'. נעניתי לבקשה זו ודחייתי את הדיון ליום 2.11.23.

ביום 31.10.23 הגישה המבקשת בקשה נוספת לדחיית הדיון בשלושה שבועות עקב שירות מילואים של ב"כ המבקשת כמו כן, חזרה על בקשתה לקבל צו זמני המורה על הארכת החזקת הכספים עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה. עוד באותו הודעתי על דחיית הדיון ליום 27.11.23 וניתן על ידי צו תפיסה זמני עד לקיום דיון בבקשה. בנוסף, קבעתי כי ב"כ המשיבים יוכלו להשיג על ההחלטה למתן צו זמני **עד ליום 5.11.23**. החלטה זו נשלחה על ידי מזכירות ביהמ"ש למשיבים.

ביום **26.11.23** הגישו ב"כ המשיבים בקשה לפיה ביהמ"ש מתבקש להורות למבקשת להחזיר את הכספים התפוסים למשיבים, מאחר שלטענתם צו התפיסה שניתן על ידי ביהמ"ש ניתן בחוסר סמכות.

הצדדים טענו טענותיהם בכתב וכן בדיון שנערך בפניי ביום 11.12.23, להלן פירוט הטענות בתמצית.

טענות ב"כ המשיבים

1. ב"כ המשיבים טענו כי מיום 20.9.23 ועד ליום 31.10.23 המבקשת החזיקה בכספים בהעדר סמכות חוקית שכן עד לאותו מועד לא ניתן כל צו המסדיר את המשך תפיסת הכספים על כן, פעולה של הרשות שנעשתה בחוסר סמכות היא בטלה מעיקרה ולכן יש להחזיר למשיבים את הכספים. לטענת ב"כ המשיבים, הצו האחרון שניתן בעניין הרכוש התפוס עמד בתוקפו עד ליום 20.9.23 ומאחר שצו זמני לתפיסת הרכוש ניתן על ידי ביהמ"ש רק ביום 31.10.23, החזקת הכספים עד ליום זה על ידי המבקשת נעשתה ללא סמכות.

כמו כן נטען כי המבקשת התרשלה כאשר לא עמדה על בקשתה לקבל מביהמ"ש צו ארעי עד קבלת החלטה בבקשה לגופה כבר ביום 20.9.23 וכי הגשת הבקשה לבדה אינה מספיקה על מנת להקפיא את מצב התפוסים. ב"כ המשיבים דחו את טענת ב"כ המבקשת לפיה העברת הבקשה לשופט תורן מקפלת בה את ההחלטה על מתן צו ארעי. לאור זאת, נטען כי בתקופה שבין 20.9.23 ועד 31.10.23 התפוסים הוחזקו על ידי המבקשת ללא סמכות.

2. **ביחס לצו הזמני שניתן ביום 31.10.23 טענו ב"כ המשיבים כי זה פקע ביום 10.11.23 ולכן החזקת הרכוש על ידי המבקשת מיום זה היא ללא סמכות.** ב"כ המשיבים הפנו להוראת סעיף 36(ג) לפקודת הסמים לפיה בית המשפט רשאי לתת צו זמני לתפיסת רכוש במעמד צד אחד, אולם תוקפו של הצו לא יעלה על עשרה ימים, והבקשה תשמע במעמד שני הצדדים תוך תקופת תוקפו של הצו. לטענת ב"כ המשיבים תוקף הצו הזמני פקע תוך עשרה ימים מאחר שלא התקיים דיון נוסף במעמד שני הצדדים וההחלטה כי הצו יעמוד בתוקפו עד לקיום דיון בבקשה מנוגדת להוראות חוק. ב"כ המשיבים הפנו לבש"פ 4586/06 **חלידו נ' מדינת ישראל** (22.08.2006) (להלן: "עניין חלידו"), וטענו כי אין לביהמ"ש סמכות להאריך צו בניגוד להוראות החוק וכי אין לו סמכות להאריך תוקפו של צו שפקע.

3. בנוגע לרף הראייתי הנדרש לצורך מתן צו ארעי (טרם הכרעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה), טענו כי זה לא

התקיים מאחר שהמבקשת לא הוכיחה כי קיים "ניצוץ ראייתי" להוכחת האשמה. בעניין זה הפנו ב"כ המשיבים לבש"פ 8896/06 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (15.11.2006) בו נקבע כי לצורך "מעצר ביניים" יש לעמוד על ניצוץ ראייתי להוכחת האשמה. אם כן, טענתם היא כי הצו הארעי שניתן ביום 31.10.23 ניתן שלא כדין.

4. באשר לשאלה מדוע לא השיגו על החלטה שניתנה ביום 31.10.23 עד ליום 5.11.23 השיבו כי במועד זה לא ייצגו את המשיבים, והייצוג הוסדר רק לאחר המחצית השנייה של חודש נובמבר. בנוסף לטענתם אין לדרוש מהמשיבים עצמם להשיג על החלטה משום שזה היפוך נטל ניהול ההליך.

טענות ב"כ המבקשת

5. בנוגע לטענה כי מיום 20.9.23 ועד ליום 31.10.23 המבקשת החזיקה בכספים בהעדר סמכות חוקית טען ב"כ המבקשת כי מרגע הגשת הבקשה ביום 20.9.23 יש הקפאה במצב התפוסים עד למתן החלטה. נטען כי העברת התיק לשופט תורן על ידי השופטת סקפה-שפירא וכן קביעת דיונים על ידי מותב זה מקפלים בתוכם היענות לבקשה למתן צו ארעי עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה. ב"כ המבקשת הפנה בעניין זה לבש"פ 7850/09 **חמיאס נ' מדינת ישראל** (26.10.2009) (להלן: "עניין חמיאס"). לטענת ב"כ המבקשת פרשנות זו מחויבת המציאות, שכן אם לא יינתן צו ארעי עד לקבלת החלטה בבקשה להחזקת תפוסים, ייתכן ולא יהיו תפוסים להחזיק בהם.

6. בנוגע לטענת ב"כ המשיבים כי הצו הזמני שניתן ביום 31.10.23 פקע ביום 10.11.23 והחזקת הרכוש לאחר תאריך זה היא ללא סמכות, טען ב"כ המשיבה כי הבקשה לא הוגשה מכוח סעיף 36(ג) לפקודה המגביל את תוקף הצו הזמני לעשרה ימים, אלא הוגשה מכוח סעיף 36(א) שבו אין הגבלת זמן, ומשכך תוקף הצו אינו פקע.

ב"כ המבקשת עמד על כך שבכותרת הבקשה לא צוין כי מדובר בבקשה במעמד צד אחד ועל כך שהעביר **העתק מהבקשה למשיבים עצמם ביום הגשתה**. לכך יוסף כי לא היה חשש מצד המבקשת לעשיית פעולה מידית בכספים מאחר שהם היו תפוסים בידי המדינה ולכן לא נדרשה בקשה במעמד צד אחד. כמו כן הלין על כך שהמשיבים לא השיגו על החלטת בית המשפט מיום 31.10.23 על אף שניתנה להם האפשרות לעשות כן עד ליום 5.11.23.

7. ב"כ המבקשת טען כי גם אם תתקבל טענתם של ב"כ המשיבים כי היה נדרש לקיים דיון במעמד הצדדים תוך עשרה ימים, אזי שמועד זה טרם חלף. זאת בשל הודעת שר המשפטים לפיה בשל מצב החירום הביטחוני התקופה שבין 8.10.23 - 30.11.23 לא תבוא במניין הימים בכל הנוגע לעשיית דבר שבסדרי דין, נוהג או שנקבע בחיקוק או על ידי ביהמ"ש.

8. לחילופין טען ב"כ המבקשת כי גם אם נפלו פגמים בהליך, אין בהם כדי להביא להחזרת התפוסים למשיבים, וזאת בשל האינטרס הציבורי הגבוה בתפיסת הכספים, העובדה שלא נגרם למשיבים עיוות דין וכן בשל כך שהתנהלותם של המשיבים אינה נקייה מפגמים.

9. ביום 31.10.23 בהחלטת פתקית נעתרתי לבקשת המבקשת ליתן צו ארעי לתפיסת הכספים עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה. בהחלטתי ציינתי כי המשיבים יוכלו להתנגד לכך עד ליום 5.11.23, ומשלא השיגו על כך עד למועד זה, אלא בחלוף שלושה שבועות, היה מקום לדחות על הסף את שלל טענותיהם של ב"כ המשיבים כנגד הצו הארעי.

10. אוסיף ואציין כבר עתה כי מקובלת עליי עמדת ב"כ המבקשת לפיה הבקשה לתפיסה הוגשה מכוח סעיף 36(א) לפקודה ולא מכוח סעיף 36(ג) לפקודה ועל כן תוקף הצו הזמני לא היה מוגבל, כטענת ב"כ המשיבים.

11. יש לדחות את טענותיהם של ב"כ המשיבים גם לגופו של עניין ואפרט זאת להלן. תחילה אתייחס לתקופה שבין הגשת הבקשה ועד למתן הצו הארעי שניתן ביום 31.10.23, לאחר מכן אתייחס לטענות שהועלו בנוגע לתקופה שלאחר מתן הצו.

התקופה שבין הגשת הבקשה לסעד זמני ועד למתן צו ארעי

12. ב"כ המשיבים טענו כי מיום 20.9.23 ועד 31.10.23 המבקשת החזיקה בתפוסים ללא סמכות. אין בידי לקבל טענה זאת. תוקפו של צו תפיסה מכוח פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי") שניתן על ידי כב' השופט ציון סהראי בהסכמת הצדדים עמד בתוקף עד ליום 20.9.23. כבר ביום 19.9.23 הגישה המבקשת כתב אישום עם הודעה על כוונתה לחלט את כספים בסוף ההליך. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לתפוס את הכספים עד לתום ההליכים על מנת שיתאפשר לחלט אותם במקרה שבו המשיבים יורשעו. כמו כן, ב"כ המבקשת ביקש צו ארעי לתפיסת הכספים עד לקבלת ההחלטה בבקשה לגופה.

13. בע"פ 339019 אביטן נ' **מדינת ישראל** (21.11.2019) (להלן: "עניין אביטן") כבר נקבע כי תוקפו של צו תפיסה מכוח פקודת סדר הדין הפלילי לא פוקע באופן אוטומטי עם הגשת כתב האישום. כמו כן, נקבע כי ראוי שיחד עם הגשת כתב אישום תוגש בקשת תפיסה חדשה מכוח סעיף 36 לפקודת הסמים, ראו בפסקה 3 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז:

"דרך המלך" היא כי כאשר פרקליט מגיש לבית המשפט כתב אישום, הוא ילווה לכתב האישום גם את כל הבקשות הנלוות, ובכלל זה בקשות לפי פקודת הסמים או לפי חוק

איסור הלבנת הון. הרי, ככל שנתפס רכוש במהלך הליכי החקירה מתוך מטרה לחלטו בסוף ההליך הפלילי, ברי כי בעת הגשת כתב האישום ידוע לתביעה כי בכוונתה לבקש צווים בעניין זה. עם זאת, ככל שבמקרים חריגים הדבר אינו מתאפשר מסיבות שונות, ובכלל זה שינוי נסיבות או סד זמנים דחוק במיוחד, צו התפיסה שניתן בטרם הגשת כתב האישום על-פי פקודת סדר הדין הפלילי יוסיף לעמוד.

כך פעלה המבקשת בענייננו, עד ליום 20.9.23 עמד בתוקפו צו תפיסה מכוח פקודת סדר הדין הפלילי, ועם הגשת כתב האישום, עוד בטרם פקע הצו, הגישה בקשה חדשה לפי פקודת הסמים. בנוסף, ביקשה צו ארעי עד לקבלת ההחלטה בבקשה. **לאור כך לא נפל כל פגם בהתנהלות המבקשת.**

14. העובדה כי הבקשה הוגשה ביום האחרון לתוקפו של צו התפיסה מכוח הפסד"פ וביהמ"ש זה לא הורה על מתן צו ארעי עוד באותו יום, לא מובילה למסקנה כי יש לשחרר את התפוסים. מקובלת עליי טענת ב"כ המבקשת לפיה מרגע שהוגשה בקשה למתן צו זמני, סטאטוס התפוסים מושהה. אזכיר את השתלשלות האירועים בענייננו. הבקשה הוגשה ביום 20.9.23 וביום 15.10.23 הורתה השופטת סקפה-שפירא להעביר את הבקשה לשופט התורן. הבקשה הונחה על שולחני ביום 17.10.23 ובו ביום נקבע דיון ליום 19.10.23. יום לאחר מכן המבקשת ביקשה לדחות את הדיון עקב שירות מילואים של ב"כ המבקשת במסגרת המלחמה. נעניתי לבקשה זו ודחייתי את הדיון ליום 2.11.23. ביום 31.10.23 הגישה המבקשת בקשה נוספת לדחיית הדיון וחזרה על בקשתה לקבל צו זמני המורה על הארכת החזקת הכספים עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה. עוד באותו הודעתי על דחיית הדיון ליום 27.11.23 ונתתי צו תפיסה זמני עד לקיום דיון בבקשה תוך שאפשרתי למשיבים להגיש התנגדות לצו.

15. אם כן, נראה כי מיום הגשת הבקשה ועד ליום 15.10.23 הבקשה טרם טופלה על ידי ביהמ"ש. אכן ראוי היה כי הבקשה תטופל במועד מוקדם יותר אולם גם החלטות שניתנו מאוחר יותר על ידי בית המשפט, לרבות צו תפיסה זמני, לא זכו להתייחסות מטעם המשיבים וזאת חרף העובדה כי לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי ב"כ המשיבים קיבלו לידם את כתב האישום והבקשה לתפיסה ביום הגשתם, היינו 20.9.23, וגם אם כטענתם באותו שלב לא ייצגו את המשיבים הרי שהמשיבים ידעו כי הוגשו נגדם כתב האישום והבקשה.

16. באשר לימים שכללו את פגרת החגים ומצב החירום. הבקשה הוגשה ביום רביעי ה- 20.9.23. מאז ועד ליום 8.10.23 חלו חמישה ימי עבודה וזאת בשל פגרת חגי תשרי. ביום 8.10.23, לאחר פגרת סוכות, העבודה בביהמ"ש הייתה צריכה לחזור לסדרה ואולם ביום 7.10.23 פרצה המלחמה והחל מצב החירום שפגע גם בעבודת בתי המשפט. כאמור, הבקשה הועברה לטיפולו של שופט תורן שבוע לאחר מכן. לטעמי התקופה בה הבקשה לא טופלה על ידי ביהמ"ש היא קצרה מאוד, בת מספר ימים בלבד, במיוחד לאור העובדה כי הכספים היו תפוסים על ידי המבקשת למעלה משנתיים ובחלק מתקופה זו אף בהסכמת המשיבים. אם כן, אין מדובר בתקלה חמורה, בוודאי על רקע תקופת החירום שנכפתה עלינו, ולא כזו שתוביל להשבת התפוסים.

17. כאמור ביום 15.10.23 החל בית משפט זה בטיפול בבקשה, ומאותו יום נקבעו דיונים שנדחו לבקשת ב"כ המבקשת, עד אשר ביום 31.10.23 הוריתי על מתן צו ארעי עד לקיום דיון בבקשה. ב"כ המבקשת הפנה לעניין חמיאס בו נדונה שאלת תוקפו של צו זמני לתפיסת רכוש שניתן במעמד צד אחד. שם, שבוע לאחר שניתן הצו הזמני, ביקשה המדינה להאריך את תוקף הצו ולדחות את הדיון. ביהמ"ש נעתר לבקשה, דחה את הדיון והאריך את צו איסור הפרסום, אך לא כתב בהחלטתו במפורש כי גם הצו הזמני לתפיסת הרכוש מוארך. השופטת חיות (כתוארה אז) קבעה כי ראוי שדבר הארכת הצו לתפיסת הרכוש יהיה כתוב באופן מפורש בהחלטה, אך עם זאת, מן ההחלטה לדחות את הדיון ולהאריך את צו איסור הפרסום עולה מסקנה ברורה לפיה ביהמ"ש האריך את תוקף הצו כמבוקש.

"דומני כי נוכח העובדה שהארכתו של צו זמני ברכוש שניתן במעמד צד אחד מבטא פגיעה נמשכת בקניינו של אדם, בלא שניתנת לו באותו השלב האפשרות להגיב על כך, מוטב וראוי הוא כי דבר ההארכה יפורש ויפורט בהחלטה הניתנת בעניין זה בלא שתידרש פרשנות והסקת מסקנות באשר לכוונתו של בית המשפט. במובן זה לוקה החלטתו של בית משפט קמא בחסר משלא התייחס מפורשות לסוגיית ההארכה. יחד עם זאת, מן ההחלטה לדחות את הדיון ולהאריך את צו איסור הפרסום בנוגע לבקשה אכן עולה המסקנה הברורה כי בית משפט קמא האריך את תוקף הצו הזמני ברכוש בעשרה ימים נוספים כבקשת המשיבה. כותרת הבקשה - "בקשה להארכת תוקף הצו הזמני שניתן במעמד צד אחד" (ההדגשה הוספה) - מעידה אף היא כי לכך כוונה הבקשה לכתחילה ומשנעתר בית המשפט לסעדים האופרטיביים שנתבקשו בה (דחיית הדיון והארכת תוקפו של צו איסור הפרסום), ממילא ניתן לקרוא אל תוך אותם הסעדים גם הארכה של הצו הזמני, כאמור"

ודוק, בעניין חמיאס היה מדובר בצו שניתן במעמד צד אחד. רציונל המחוקק בסעיפים 36(ב) ו- (ג) לפקודת הסמים המתייחסים לבקשות במעמד צד אחד ברור. יש לקצוב סד זמנים ברור לקיום דיון במעמד שני הצדדים שכן מתן צו תפיסה במעמד צד אחד יש בו פגיעה משמעותית וקשה בזכותו של בעל הרכוש כי תישמע עמדתו, על כן המחוקק קבע סד זמנים מצומצם בעניין זה לצורך קיום דיון מה שאין כן בעניין צו שמוצא מכוח סעיף 36(א) לפקודת הסמים, כבענייננו, כאשר אין מדובר בצו שניתן במעמד צד אחד ועל כן המחוקק לא הגביל בחוק את תקופת הזמן בו יעמוד הצו בתוקף עד לקיום דיון בבקשה.

אם כן, במקרה שלפנינו, המבקשת הביעה עמדתה להמשך תפיסת הכספים לאחר 20.9.23 והעובדה שביהמ"ש קבע דיונים בנושא בקשה זו, מעידה על כך שהחזקת המבקשת בתפוסים בתקופה זו לא נעדרת מקור חוקי. לאור האמור, אני דוחה את טענת ב"כ המשיבים לפיה מיום 20.9.23 ועד ליום 31.10.23 החזיקה המבקשת בתפוסים ללא סמכות.

התקופה שלאחר מתן הצו הארעי ביום 31.10.23

18. ב"כ המשיבים טענו כי הצו הזמני שניתן ביום 31.10.23 הוא צו שניתן במעמד צד אחד, ומשלא התקיים דיון

במעמד הצדדים תוך עשרה ימים הוא פקע. אין בידי לקבל טענה זו. ראשית, הצו שניתן על ידי ביום 31.10.23 אינו צו זמני לחילוט רכוש עד לתום ההליכים שניתן במעמד צד אחד, אלא - צו ארעי שניתן עד לקיום דיון בבקשה לפי **סעיף 36(א) לפקודת הסמים** וזאת על מנת לשמור על מצב הקיים ולהימנע מאפשרות שדיון בבקשה לגופה יתייתר. שנית, צו שניתן במעמד צד אחד, גם מתבקש במעמד צד אחד וזאת לאור התכלית אותה הוא נועד להגשים. במקרה הנדון המבקשת הגישה בקשה לפי סעיף 36(א) לפקודת הסמים ולא ציינה כי מדובר בבקשה לקבלת צו במעמד צד אחד. כמן כן, ב"כ המבקשת העביר את הבקשה לב"כ המשיבים אשר הודיעו לו כי טרם הסדירו את הייצוג עם המשיבים באותה נקודת זמן. מעבר לכך יצוין כי גם מזכירות ביהמ"ש וגם ב"כ המבקשת העבירו למשיבים את החלטותי בדבר קביעת דיונים בבקשה ואת החלטתי על מתן הצו הארעי מיום 31.10.23. לאור כך, תוקפו של הצו שניתן על ידי לא פקע ביום 10.11.23 כפי שטענו ב"כ המשיבים.

הפגמים שנפלו בהליך והשלכותיהם

19. כפי שציינתי לעיל, ניתן להניח כי היה מקום לכך שביהמ"ש זה יורה על מתן צו ארעי לתפיסת הכספים עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה כבר במועד הגשת הבקשה. אך לאחר שעמדתי על לוח הזמנים נראה לי כי ניתן להבין את העיכוב הקל, בוודאי על רקע תקופת החירום.

20. כידוע בהליך הפלילי טעות אחת או מהלך אחד שגוי אינם מכריעים את התוצאה. יש לבחון את הדברים כמכלול תוך איזון בין זכויותיהם של נאשמים וחשודים וקיומו של הליך הוגן לבין האינטרס הציבורי. (ראו בש"פ 829/22 **חברת אליאבוסין ללאסתתמר וללעקאר נ' מדינת ישראל** (13.04.2022)). בעניין אביטן לעיל קבע כב' השופט מינץ בדעת יחיד שהבקשה להארכת צו לתפיסה זמנית הוגשה באיחור אך למרות זאת קבע שיש להאריך את הצו בשל כך שלא נגרם למשיבים עיוות דין:

"על פי המתווה שתואר, אכן נפל פגם בהתנהלותה של המשיבה, שכן היה עליה להגיש את הבקשה מיד לאחר הגשת כתב האישום. בנסיבות העניין, היה על בית המשפט המחוזי לקיים דיון ולהכריע בהקדם האפשרי בבקשת המדינה להחזיק בתפוסים מכוח סעיף 36(א) לפקודת הסמים. הדבר לא התבצע ועל כך יש להצר. אולם, משלא נגרם למערער עיוות דין ונוכח האינטרס הציבורי, אין מקום להורות על שחרור התפוסים. העובדה שהמשיבה איחרה בהגשת הבקשה מכוח פקודת הסמים, אין בה במקרה זה כדי להטות את הכף לעבר שחרור הרכוש".

ראו גם ה"ת (שלום ב"ש) 50921-10-17 **ורד ו.מ. בע"מ נ' מדינת ישראל** - פמ"ד (20.05.2020); ה"ת (שלום ב"ש) 27746-11-19 **קרינאת נ' משטרה ירוקה** (09.12.2019).

21. במקרה הנדון, האינטרס הציבורי מחייב את המשך החזקת תפוסים, עד לקבלת החלטה בבקשה לגופה. בקשתה של המדינה לסעד זמני נועדה לשמור על כספי המשיבים ולמנוע הברחתם על מנת שיתאפשר לחלט אותם במקרה בו יורשעו המשיבים בסוף ההליך הפלילי בעניינם. נזכיר כי על פי עובדות כתב האישום למשיבים מיוחסות עבירות לפי

חוק הלבנת הון בהיקף של כשש מאות מיליון שקלים וסכום התפיסה לגביו מבוקש הצו הוא סכום קטן ביחס לעברות הנטענות ומשכך האינטרס הציבורי בהחזקת התפוסים עד לקבלת החלטה בבקשה הוא גבוה.

22. ב"כ המשיבים טענו כי תפיסת הכספים הלא חוקית לכאורה גרמה למשיבים נזק כבד ומטעם זה על ביהמ"ש להורות על ביטול הצו והחזרת התפוסים. זה המקום לציין כי הכספים תפוסים על ידי המבקשת כבר תקופה ארוכה מאוד, חלקה אף בהסכמת המשיבים. אם כן, ספק אם הצו שניתן טלטל את עולמם של המשיבים ולטעמי הוא אף היה צפוי במיוחד לנוכח העובדה כי הבקשה וכתב האישום הועברו למשיבים ולבאי כוחם.

23. יש לציין כי נזק כלכלי כשלעצמו לא יכול להביא לביטול הצו במקרה הנדון. כפי שצוין לעיל, המשיבים וב"כ ידעו כל העת על הגשת הבקשה ודחיית הדיונים בעניינה. במשך תקופה זו, לא פנו המשיבים לביהמ"ש בהתנגדות לבקשת המבקשת, ואף לא עשו זאת לאחר מתן הצו ביום 31.10.23. אם כן, משניתנה למשיבים אפשרות להשיג על החלטתי ולהגיב לבקשת המדינה לכל אורך ההליך, לא נגרם להם עיוות דין במתן הצו.

24. לסיכום, לא מצאתי כי נפל פגם בהוצאת הצו הזמני לתפיסת הכספים, ודאי לא כזה שיש בו, לאחר איזון כלל האינטרסים להביא לבטלות הצו והשבת התפוסים. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למשיבים עיוות דין ונוכח האינטרס הציבורי בתפיסת הכספים עד לקבלת החלטה בבקשה, אין מקום להורות על שחרור התפוסים.

לאור האמור, אני קובע כי הצו הארעי שנתתי ביום 31.10.23 ימשיך לעמוד בתוקפו עד לקבלת החלטה בבקשה לתפוס את הכספים עד לתום ההליכים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ד, 27 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.